

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 47812

2262, 1108
~~Kl. 22 g, 14~~
 Kl. internat. C 09 g, 1/0

Mikołaj Niszczyński

Warszawa, Polska

Aleksandra Bednarska

Warszawa, Polska

Zofia Kieraszewicz

Warszawa, Polska

Sposób otrzymywania samopołyiskowej politory woskowej

Patent trwa od dnia 6 marca 1963 r.

Przedmiotem wynalazku jest sposób otrzymywania emulsyjnej, samopołyiskowej politory woskowej przeznaczonej do konserwacji parkietów i nadawania im trwałego i wysokiego połysku.

Znane są liczne sposoby otrzymywania emulsji i past samopołyiskowych, które polegają między innymi na mieszaniu wosków i substancji woskowych rozpuszczonych w rozpuszczalnikach organicznych z żywicami naturalnymi lub syntetycznymi. Emulsje takie czy też pasty nadają efekt samopołyisku pod wpływem zawartych w nich żywic i dlatego są bardziej zbliżone do lakierów niż past. Znane są również emulsje samopołyiskowe wykonane z twardych wosków połyskowych bez rozpuszczalników

otrzymywane przy zastosowaniu jako emulgatorów morfoliny lub trójetanoloaminy i jej pochodnych tłuszczowych, przy czym dodatek tego rodzaju emulgatorów wynosi 6 a nawet 12% wagowych w stosunku do całości. Emulgatory tego rodzaju muszą być dodawane w tak dużych ilościach, ponieważ w przeciwnym wypadku nie uzyskuje się stabilnych emulsji. Tak znaczny dodatek emulgatorów, które są związkami mało lotnymi i pozostają w błonie woskowej przeskadza w uzyskaniu efektu samopołyisku.

Stwierdzono, że dla otrzymania dobrego efektu samopołyisku należy stosować do tego rodzaju emulsji wyłącznie woski połyskowe bez dodatku takich substancji woskowych jak: parafina, cerezyna, ozokeryt i inne. Także nie na-

leży stosować rozpuszczalników organicznych, które chociaż ułatwiają proces emulgacji, to jednakże ze względu na retencyjne własności wosków przeszkadzają w otrzymaniu efektu samopołysku. Ponieważ w tego rodzaju emulsjach rozpuszczalniki są całkowicie zastępowane wodą, która wpływa niekorzystnie na drewno i powoduje szczególnie przy klepkach dębowych ich ciemnienie należy wprowadzać dodatkowo substancje przeciwdziałające temu zjawisku.

Przekonano się, że powyższe warunki można zachować jeżeli zastosuje się jako emulgator hydrat tlenu trójetanoloaminy, który jest znacznie aktywniejszym emulgatorem od samej trójetanoloaminy ze względu na to, że posiada addycyjnie przyłączone dwie dodatkowe grupy hydroksylowe, ma on również znaczenie jako czynnik przeciwdziałający ciemnieniu parkietów pod wpływem wody ze względu na swój utleniający charakter.

Aby otrzymać politurę samopołyskową sposobem według wynalazku z wosków polyskowych takich jak REW, MR, OP, Karnaubia i innych, sporządza się kompozycję, której temperatura krzepnięcia waha się w granicach od 70 do 82°C. Kompozycję tą doprowadza się do temperatury około 100°C i podczas energicznego mieszania na mieszadle szybkoobrotowym, najlepiej przy szybkości obrotów ponad 2000 obrotów na minutę wlewa się ją bardzo powoli do roztworu wodnego, który zawiera do 4,0% wagowych w stosunku do całości hydratu tlenu trójetanoloaminy oraz dodatek znanego sta-

bilizatora jak tylozy, karboksymetylocelulozy lub inny.

Podczas procesu emulgacji należy przestrzegać, ażeby temperatura wody nie obniżyła się poniżej temperatury 90°C, zaś temperatura wlewanej stopu wosków wahała się w granicach 95—100°C.

Przykład:

50 g wosku REW, 25 g wosku OP oraz 25 g wosku pszczelego stapia się razem, doprowadza do temperatury 98°C. Oddzielnie rozpuszcza się w 500 g wody 1,5 g karboksymetylocelulozy, dodaje się w temperaturze 93°C 12 g hydratu tlenu trójetanoloaminy i utrzymując temperaturę roztworu wodnego w 93°C wlewa się do niego bardzo powoli podczas mieszania przy szybkości obrotów 2200 na minutę stop wosków o temperaturze 98°C.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób otrzymywania samopołyskowej politury woskowej przez emulgowanie wosków polyskowych w wodzie w obecności emulgatora znamieny tym, że emulgowaniu poddaje się kompozycję wosków polyskowych o temperaturze krzepnięcia 70—82°C w obecności hydratu tlenu trójetanoloaminy jako emulgatora w ilości do 4,0% wagowych w stosunku do całości, przy czym proces emulgowania prowadzi się w temperaturze powyżej 90°C.

Mikołaj Niszczyński
Aleksandra Bednarska
Zofia Kierasiewicz